

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧ હું

વિક્રમ સંવત ૧૯૬૦— ચૈત્ર

અંક ૯ મા.

પ્રભુસ્તુતિ.

શિખરિણી.

અખંડાનંદથી અનુપમ સુખાનંદ ધરતા,
અનંતાણ્ણવોતું ધરી હિત સદા જે વિહરતા;
વિકાશી વૈરાગ્યે વિમલવપુ^૧ તેજ પ્રસરતા,
નમુ તે દેવોને અવિચલપદે^૨ જે સ્થિર થતા; ૧

મિત્ર પ્રત્યે ઉપદેશ.

(ગરબી.)

જ્ઞાન તેજ હૃદય પ્રગટાવો રે, મિત્ર સમકિત સાધી,
કર્મજાસને સઘ ફિટાવોરે, શુદ્ધ જીવને ખાંધી;

૧ જેની ઉપમા નથી તેવો. ૨ વિહાર કરના ૩ નિર્મલ શરીરના
તેજથી પ્રસરતા ૪ મોક્ષપદે.

૧૯૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

અધિકાર જડતાનું હરવા, જ્ઞાન વિતાનથી આરો,
 શુરૂ ઉપદેશામૃતને પીવા, મિત્ર સદાઅહ ધારો, મિત્ર ૧.
 માનવ દેહ અમૂલ્ય મળ્યો છે, તે ન કદિ તમે હારો,
 પુણ્ય બલે ગુરવાણી અહીંને, સફલ કરો જન્મારો. મિત્ર. ૨
 વિવિધ દુઃખથી હૃદય બલે છે, તો કાં વિષય પ્રતિધાઓ;
 વિરાગ વૃત્તિને પોષી હમેસા, ધર્મ અભિમુખ થાઓ. મિત્ર. ૩
 વિષયી વિચારો ઉરથી તજીને, પ્રભુશું લગાડો લગની,
 પુણ્ય તણો પરિપાકયતાં સઘ, પ્રગટ થશે જ્ઞાન અગનિ. મિત્ર. ૪
 ક્ષણિક વિષયના ભોગે પચીશું, શુરૂ સદ્ બોધ વિસારો,
 ભવ વૈભવમાં જ્ઞાન ન રાખી, ચારિત્ર તર્મદ ધારો, મિત્ર. ૫

ષટ્દર્શનોનું કમિશન.

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૧૭૨ થી ચાલું.)

શ્રી સચ્ચિદાનંદ પરમાત્માની રૂબરૂ બૌદ્ધ દર્શને પોતાની જી
 ખાની આપતાં જણાવ્યું કે, એ પ્રમાણે અમારા સર્વોત્તમ મતમાં
 દુઃખ, સમુદય, માર્ગ અને નિરોધ એ ચાર પ્રકારના આર્ય સત્ય
 આપની સમક્ષ કહી બતવ્યા છે. તે સૌ ત્રાંતિકન્દા મત પ્રમાણે જાણી
 લેવા! બીજા વૈભાષિક વિગેરેના ભેદની અપેક્ષા વિના લઈએ તે
 અમારા મતમાં સામાન્યરીતે બાર પદાર્થ મનાય છે. જેઓ દ્વાદશ
 આયતન એવા ત્રામથી આલખાય છે (પચેન્દ્રિય) ૧ શ્રોત્ર, ૨
 ચક્ષુ ૩ નાસિકા, ૪ રસના (જીભ) ૫ સ્પર્શન (શબ્દાદિ

પરદર્શનોનું કમિશન.

૧૯૫

પાંચવિધ) ૬ શબ્દ, ૭ રૂપ, ૮ ગુણ, ૯ રસ, ૧૦ સ્પર્શ, ૧૧ માનસ. અને ૧૨ ધર્માયતન, આ બાર આયતનમાં અગ્નીઆરમ્ભ માનસ એટલે ચિત્ત જનુ બીજું નામ શબ્દયતન પણ કહેવાય છે, આરમ્ભ ધર્માયતન. ધર્મ એટલે સુખદુઃખાદિ તેનું આયતન એટલે સ્થાન અર્થાત્ શરીર એ દ્વાદશ આયતન એટલે તે નામના બાર તત્ત્વો કહેવાય છે. આ બાર આયતન સત્ છે. જે સત્ હોય તે બૌદ્ધ દર્શનમાં ક્ષણિક કહેવાય છે. તેથી તે બધાનું ક્ષણિકત્વ સિદ્ધ થાય છે.

મારા મતમાં પ્રત્યક્ષ અને અનુમાન એ બે પ્રમાણ માનેલા છે. બાકીના ચાર્વાક તથા સાંખ્ય વિગેરે જે પ્રમાણ માને છે, તે મારે સંમત નથી. આ બે પ્રમાણ માનવાનું કારણ એટલું જ કે, એ બે પ્રમાણોથી જ અવિસંવાદિ (ન ફરે તેવું) જ્ઞાન થઈ શકે છે. બીજા પ્રમાણોથી થઈ શકતું નથી. જેમકે પ્રત્યક્ષ વિષયથી જ બુદ્ધ તે બધું પરોક્ષ વિષયમાં આવી શકે છે, એથી કરીને વિષયના બે પ્રકાર થાય, જ્યારે વિષયના બે પ્રકાર થાય એટલે જ્ઞાનપણ બે પ્રકારનું જ થાય, ન્યૂનાધિક થાય નહીં. જે પરોક્ષ વિષયનું પ્રમાણ ભૂત થાય છે તે પોતાથી સાધવાનો જે ધર્મી તેની સાથે સંબંધ ધરાવનાર અન્યધર્મીથી સામાન્ય આકારે કરીને થાય છે અને એથી પરોક્ષ અર્થનું ભાન કરાવે છે, એથી કરીને એ જ્ઞાન અનુમાનમાં સમાય છે, એટલે પ્રત્યક્ષ અને અનુમાન—એ બેજ પ્રમાણ છે, એમ સિદ્ધ થાય છે.

વળી બુદ્ધો, જે પરોક્ષ છે તે સાક્ષાત્ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણથી ગ્રહણ થતું નથી, જે એમ થાયતો પછી તે પરોક્ષ કહેવાયજ

241, 241, 241, 241, 241.

નહી અને એવી સ્વતંત્ર કલ્પના કરવી તે માત્ર મનોરાજ્યના સ્વ-
કલ્પની જેમ અપ્રમાણ છે, કારણ કે, પરોક્ષ એવાજ પદાર્થો
છે તેની સાથે તેને નિયમિત સંબંધ ન હોનાથી તેનો દાઢવાર
વ્યભિચાર સિદ્ધ થશે અને પોતાને જે સાધવાનું હોય તેની સાથે
સંબંધ વિનાનો જે પદાર્થ છે તે પરોક્ષાર્થ (સાધ્ય) નો દર્શક થઈ
શકતો નથી, કેમકે જે એમ હોય તો અવ્યવસ્થા થઈ જાય. તેમજ
સાધ્ય એવા ધર્મી સાથે સંબંધ વગરનો પદાર્થ. પણજે તેનો દર્શક
નથાયતો, જે જ્ઞાન થવાનું છે તેને દૂરપણા રૂપ અંતરાય રહેવાનોગટ
નહી, એટલે તેવા સંબંધ વગરના પદાર્થથી સર્વત્ર જ્ઞાન થવામાં
બાધ રહેશે નહિ, એટલા માટે ધર્મી સાથે સંબંધ વાલો જે પદાર્થ
તેજ પરોક્ષાર્થનો દર્શક થાય એવા જ્ઞાનરૂપી જે પ્રમાણુ તે અનુમા-
નજ છે, કારણ કે, એ લક્ષણુ અનુમાનનુંજ થયું. જે અપ્રત્યક્ષ
(પરોક્ષ) પ્રમાણુ છે તે અનુમાનમાંજ સમાય છે. જે જમાં સમાય
તે તેનાથી જુદું બીજી શકાય નહિ, એવું પ્રસિદ્ધ વ્યવહારમાં
અનેકવાર થાય છે. પ્રત્યક્ષ પ્રમાણુથી જુદું જે અહીં પ્રસ્તુત છે,
તે અનુમાનમાં સમાયું છે, એટલે તેનું સ્વતંત્ર પ્રમાણુત્વ સિદ્ધ
નહી થાય એનેજ સ્વભાવવિરુદ્ધોપલબ્ધિ કહે છે, કારણ કે,
તેમાં અંતર્ભાવ અને બહિર્ભાવ એ પરસ્પરનો પરિહાર કરવા વાલા
હોઈ વિરુદ્ધ છે.

આ પ્રમાણે પ્રત્યક્ષ અને અનુમાન પ્રમાણની સાચીતી સર્વ રીતે સિદ્ધ કર્યા પછી ડાઘ વિરૂદ્ધ પક્ષવાલા વાદીએ મારી ઉપર આક્ષેપ કર્યો હતો, તે હું આપની સમક્ષ નીચે પ્રમાણે જાહેર કરું છું.

પદ્ધતિનાનું કબિરાન..

૧૮૬

~~~~~

પૂર્વપક્ષ—જે પ્રમાણુ પરોક્ષ વિષયવાળું છે, તેનો અંતર્ભાવ અનુમાન પ્રમાણમાં કદિ થાય પણ અર્થાતર વિષય (બીજા અર્થ સંબંધી) એવું જે શબ્દાદિ પ્રમાણુ છે, તેનો તેમાં અંતર્ભાવ કરવો યુક્ત નથી.

ઉત્તરપક્ષ—પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ એ બેથી ત્રીજો પ્રમેય અર્થજ્ઞ ક્યાં છે? અને પ્રમેય વિનાનું જે (જમરૂપ) પ્રમા તે પ્રમાણુ પણામાં સમાયજ નહીં.

પૂર્વપક્ષ—તે વિષે બીજું કાંઈ બલ્લભાન્ કરણુ છે ?

ઉત્તરપક્ષ—બલ્લવાન્ કરણુ તો એજ છે કે “ જનાથી અર્થ પ્રમાણુ થાય તેજ પ્રમાણુ ” એમ પ્રમાણુ શબ્દની વ્યુત્પત્તિ હોવાથી જે પ્રમેય સહિત હોય તેજ પ્રમાણુ કહેવાય છે અને જેનું પ્રમેય વિધમાન નથી તે પ્રમાણુ કહેવાતું નથી.

પૂર્વપક્ષ—એ ઉપરથી બીજા પ્રમાણો શીરીતે જાડી જાય ?

ઉત્તરપક્ષ—ઉપર પ્રત્યક્ષ અને અને અનુમાન એ બે પ્રમાણુથી અતિરિક્ત (જુદાં) વિષયનું મહણુ કરનારા જે બીજા પ્રમાણો છે તે બધા પ્રમેય રહિત છે, તેથી તેવા પ્રમાણો પ્રમાણુ તરીકે માનવાને કાંઈ કરણુ નથી, કારણુ કે, જે પ્રમેય છે તે સાક્ષાત્ કે પરંપરાએ પ્રમાણુ પ્રત્યે કરણુ રૂપ છે.

પૂર્વપક્ષ—તે વિષે કાંઈ શાસ્ત્રનું પ્રમાણુ છે ?

ઉત્તરપક્ષ—હા, પ્રમાણુ વિષયના શાસ્ત્રમાં કહેલું છે કે, કાંઈ કરણુ અન્વય (સંબંધ) અને વ્યતિરેક (અભાવ) વિનાનું હોય નહીં અને તે કરણુ વિના વિષય હોય નહીં.

૧૬૮

આત્મનિર્દેશ પ્રકાશ.

પૂર્વપક્ષ— તે વાત અહિં સીરીતે સમજવી?

ઉત્તરપક્ષ— અહિં એટલું તો સિદ્ધ થાય છે કે, પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ એ બે વિના બીજું પ્રમેય છે નહીં. જે પ્રત્યક્ષ છે તે આગલ રહેલા પદાર્થના સામર્થ્યથી પેદા થઈ, તેની અંદર સંક્રમણ થતો જ પોતાનો પ્રતિભાસ તેના બલથીજ તે પદાર્થના પ્રત્યક્ષ વ્યવહારનું કારણ થાય છે અને તે પદાર્થને તેનાથી જુદા એવા સર્વ પદાર્થથી જુદું પાડી પરોક્ષ એવા પદાર્થના સમૂહની વ્યવસ્થા કરતાં ત્રીજા બેદર્થની કાઠીના અભાવ સ્વતઃ સિદ્ધ કરી આપે છે.

અપૂર્ણ.

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૧૭૬ થી ચાલુ.)

યતિ ધર્મ— વત્સ, હવે ઉત્તરિનો સમય પાસે આવતો જાય છે, નવીન રાજ્યતા છત્રની છાયાએ જન મંડલ પર નવી પ્રભા પાડી છે. ઉછરતી જૈન પ્રજાની બુદ્ધિના તરંગમાં હજુ આસ્તિકતા ટકી રહી છે તે એકાદ ખાચ છે પણ નષ્ટ થતી નથી. ભારત વર્ષના શોધક મંડલ ને વાદ વિવાદ કરતાં છેવટે આર્હત ધર્મને પ્રાચીન પદવી આપવી પડી છે. વેદ ધર્મની સાથે સર્વ રીતે હરીફાઈ કરનાર એ મહાધર્મ એકજ છે, એમ સિદ્ધ થયું છે. જૈન મુનિઓનો વૈરાગ્ય અન્ય મુનિઓની અપેક્ષાએ સર્વોત્તમ ગણાયો છે. જૈન મંદિરો, જૈન વિપાક્રયો અને જૈન યાત્રાનો સ્થળો અન્યની અપેક્ષાએ નિષ્કલંક અને નિર્દોષ રહેલા છે. દુરાચાર અને દુષ્કૃત્ય જૈન

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

૧૯૯

ના કોઈપણ પવિત્ર સ્થલમાં જોવામાં આવતા નથી. એ જૈન પ્રજાએ હૃદયમાં અભિમાન ધરવા જેવું છે, જૈન મંદિર અને જૈન સ્થાનોમાં સ્ત્રી પુરુષોની અલૌકિક પવિત્રતા દેખાય છે. પાપ કેવો ભયંકર પદાર્થ છે ? વિનય તોડયાથી કેવું અનિષ્ટ ઉત્પન્ન થાય છે. ? અને નરકાગ્નિની વેદના કેવી ભયંકર છે ? એ વાત જૈન પ્રજાજ સમજ છે, તેનાતી ડરે છે અને ખરા તત્વથી સમજાવે છે. બીજા તેમ થતું નથી.

શ્રાવકધર્મ—ભગવન, આપનું કહેવું યથાર્થ છે. જૈન પ્રજામાં ઇદ્યતા સર્વ ચિન્હો જોવામાં આવે છે. બુદ્ધિને હમણાજ આ કોન્કર-સનો વિજયી મહોત્સવ આપણી દ્રષ્ટિએ જોવામાં આવ્યો. એ મહા કાર્ય જૈનોની સર્વોત્તમિતિનું પ્રથમ પગથીયું છે. વળી જૈન પ્રજા ભારત વર્ષમાં સર્વોત્તમ ઇષ્ટાચ છે. ભારતની વ્યાપાર લક્ષ્મી જૈનોના બુદ્ધિપટ ઊપર મુદ્રિત ચંદ્રસૂર્ય મૂર્ત્ય કરે છે. ધમ અને જીવન સુખ અને સાધના એ સીડુ. જૈનો પાંસે એક અને અદ્વિતીય છે. જૈનોની દયામય દ્રષ્ટિમાં ભારતનું અહિંસાત્મક સચવાય છે. ભારતના અનાથ અને તિરસ્કૃત શ્રીલક્ષ્મીને આધાર આપનાર જૈન પ્રજા છે. હિંદુઓનું હિંદુત્વ જૈનોથી ભિન્ન છતાં તેને જૈનોએજ સાચવ્યું છે. જૈનોના કૃપાસાગરમાંથી શોક, દુઃખ અને વિપદના સમયમાં બહાર દૃઢ્યને શાંતિ મળે છે. દયા, ઉત્સાહ શાંતિ, પ્રીતિ વિગેરે ધણા ભાવો વિશેષે કરીને જૈન પ્રજામાં જોવામાં આવે છે. એથી આપણે સંપૂર્ણરીતે સ્વાભિમાન ધરવાનું છે. અને એ અભિમાન સર્વદા નિરાખારે એવી શાંતિને દેવતા પ્રત્યે પ્રાર્થના છે.

યતિધર્મ—વત્સ, તમારા આ વચન સાંભળી મારા હૃદયમાં

૨૦૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પણ ધર્માભિમાન સ્ફુરી આવ્યું છે. જૈન ધર્મની મહત્તા સર્વત્ર જાણવાય છે. જૈનોએ પોતાની ધર્મકીર્તિ ભારતની દશેદિશામાં પ્રવર્તી રાખી છે. જૈનોની અંથસમૃદ્ધિ સર્વથા ઉત્કૃષ્ટ કહેવાણી છે. ભૂમંડલના કેટલા એક ઇતિહાસનું સ્વરૂપ જૈનઅંથો ઉપરથીજ બાંધાયું છે. તેઓના અંથકારોએ પોતાના ઇષ્ટ સર્વજ્ઞ છે, એમ સાબિત કર્યું છે. વ્યાકરણ, ન્યાય, કાશ્ય, સાહિત્ય, તત્વજ્ઞાન અને ધર્મશાસ્ત્રમાં વિવિધ અંથરત્નો જૈનોના પ્રાચીન ભંડારમાંથી પ્રગટ થતા જાય છે. હવે જૈનોએ એટલુંજ કરવાનું કે, જૈનોનું પ્રાચીનગૌરવ પુનઃ જાગૃત થાય તેવા સાધનો સંપાદન કરવા પ્રયત્ન કરવો. જેમાંનું એક સર્વોત્તમ સાધન આવી કાન્દુરન્સનો સમારંભ કરવાને જો મારા આશ્રિત મુનીઓ તૈયાર થાય અને ભારતના કાંઈ પવિત્ર તીર્થમાં મુનિઓનો મહાસમાજ એકત્ર થાય તો આ જગતમાં ઉત્કર્ષની પરાકાષ્ટીએ જૈન ધર્મ આવે એ નિઃસંશય વાત છે અને તેવો સર્વોત્તમ મહોત્સવ જોવાને આપણ બંને પાછા આ પ્રમાણે એકઠા થઈ આત્માને આનંદ સાગરમાં મગ્ન કરીએ.

શ્રાવક ધર્મ—ભગવન્, શાસન દેવતાના પ્રભાવથી તમારા વિચાર સફલ થાઓ. આત્મ સદ્વિચાર સાંભળી મને અપાર આનંદ થતો હતો તેવામાં એક વાત સાંભરી આવ્યાથી પાછો હૃદયમાં ખેદ થઈ આવે છે. પણ તે વાત આ વખતે આપને કહેતાં ઈચ્છા થતી નથી તમારા આનંદમાં વિધ્ન નાંખવું તે મને યુક્ત લાગતું નથી. પુનઃ મોઢ પ્રસંગે જણાવીશ.

યતિધર્મ અને આવકધર્મના સંવાદ.

૨૦૧

~~~~~

યતિધર્મ— ભદ્ર, ત્રિશંક થઈ તે વાત જણાવો. મારા હૃદય માં તે વિષે કોતુહલ થયા કરે છે.

આવકધર્મ—જ્યારે હું આ દાન્ડર-સનો મહોત્સવ જોવાને આકાશ માર્ગે આવતાં હતો. તે વખતે સૌરાષ્ટ્ર દેશની પવિત્ર ભૂમિ પર આવતાં ફેટલા એક શેહેરોમાં નવકારશ્રીનું મહાભોજન થતું મારા જોવામાં આવ્યું. તે જોવા મારી ઇચ્છા થઈ, તેથી હું ક્ષણવાર ત્યાં થોભાયો. ભગવન્, તે વખતે મને જે ગ્લાની થઈ હતી, તેનું હું વર્ણન કરી શકું તેમ નથી. તે સ્મરણ કરતાં અત્યારે મારા અંતરાત્મા કંપિત થઈ જાય છે.

યતિધર્મ—વત્સ, તેવું શું હતું ? તે સત્વર જણાવો. તે જણવા હૃદય ધણું આકુલ વ્યાકુલ થઈ જાય છે.

આવકધર્મ—ભગવન્, કહેવાને શોક થાય છે કે મારા આશ્રિત આવકો કે જોડોનો આચાર તેઓના પવિત્ર શાસ્ત્રોમાં ધણો ભિન્ન રીતે વર્ણવ્યો છે, તે છતાં તેઓના ભોજનમાં શૂદ્રના જેવો અનાચાર જોઈ મને અપાર ખેદ થયો હતો. પવિત્ર આવકોની ભોજન પંકિત કેવી રીતે થવી જોઈએ ? શરીર અને વસ્ત્રની શુદ્ધિ કેવી રાખવી જોઈએ ? ભોજનપંકિતમાં કેવી રીતે બેસવું જોઈએ ? ભોજનપાત્ર અને જલપાત્ર કેવી રીતે રાખવા જોઈએ ? સ્પર્શ દોષ તથા જિઞ્ઞદોષ વિષે કેમ વર્તવું જોઈએ ? ઇત્યાદિ સર્વ આચારની વિમુખ થયેલા અને વચ્ચેકુંડલા કારે ભોજન કરવા બેઠેલા મારા આશ્રિત આવકોને જોઈ મારા અંતરાત્મા દુઃખ થયો હતો. આની

૨૦૨

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

સર્વોત્તમ અને પવિત્ર જ્ઞાતિમાં કેવી શુદ્ધચેષ્ટા પ્રવર્તે છે. તેઓની આવી મહાન ચેષ્ટા જોઈ મિથ્યાત્વીઓ તેમનો તિરસ્કાર કરે તેમાં શું આશ્ચર્ય! પૂર્વે પવિત્ર મણાતાં સૌરાષ્ટ્રના શ્રાવકો અપવિત્ર થઈ ગયા છે. તેઓમાં સર્વ સ્થલે અપવિત્રતા અને અનાચાર જોવામાં આવે છે.

અપશોષ ! આવા અનાચાર તેઓમાંથી ક્યારે દૂર થશે ? ભગવન, ભોજનપકિતમાં બેઠેલા તે શ્રાવકોનો દેખાવ જોવા જોવો હતો. એક જણ ખાતો ખાતો ઊઠી પીરસનારને પકડવા જતો હતો. કાંઈ પીરસનાર પીરસવાનું પાત્ર નીચે મુકી કાંઈ મિત્રની મંડળીમાં જમવા બેસી જતો હતો. તે પણ અર્ધ ભોજન કરી જલશુદ્ધિ કર્યા વગર પાછો પીરસવામાં સામેલ થતો હતો. બીજો કાંઈ આવી બંને અજીઠા હાથ વડે તે પીરસવાનું પાત્ર ઊપાડી જતો હતો. એટલું જ નહિ પણ તેઓએ ભોજન વખતે બધા વસ્ત્રો પેહેરેલા હતા. માત્ર પાંચડીઓ બાહાર રાખી હતી. ભોજન થઈ રહ્યા પછી ભોજનના પાત્રો જલપાત્રમાં જ ધોતા હતા. જે દેખાવ મારા હૃદયને કંપાવતો હતો. મહાશય, શું શ્રાવકોમાંથી આચાર નષ્ટ થયો ? આવા અનાચારી શ્રાવકોના સંપર્કથી આપણો સનાતન જૈન ધર્મ નિંદા પાત્ર બને છે. સર્વ દેશો કરતાં તે વિષે સૌરાષ્ટ્ર દેશને વધારે શરમાવાનું છે. સૌરાષ્ટ્રના શ્રાવકો ઘણાં વખતથી સહાચારને ગુમાવી બેઠાં છે. એ પવિત્ર દેશમાં આવો અનાચાર ક્યાંથી દાખલ થયો હશે ? તે દ્રુષ્ટ અનાચાર દૂર થાઓ. આટલું કહી શ્રાવકધર્મને ફેરી વાર મુઠ્ઠા આવી ગઈ. યતિધર્મે તેને ઊત્સાહમાં લઈ લીધો.

અપૂર્ણ.

ચિંતામણી.

૧૦૩

ચિંતામણી.

એક ચમત્કારી વાત્તા.

(પૂર્વ અંકના પૃષ્ઠ ૧૮૧ થી આશુ.)

સાધ્વી વિદ્યાશ્રીના ઉપદેશો.

બેનો, જોવો સદાચાર તમારામાં ઊત્તમ ગુણ ગણાય છે તેવોજ અથવા તેનાથી અધિક સતીપણાનો એક મહાન ઊત્તમ ગુણ છે. સતી સ્ત્રીઓ આ ભારત વર્ષની ભૂષણ રૂપ ગણાય છે. પતિવ્રતાઓ ના પ્રભાવથીજ આ જગતની સ્થિતિ છે. પવિત્ર પ્રમદાઓ જંગમ તીર્થ રૂપ ગણાય છે. શીલવતી શ્રાવિકાઓએ સનાતન જનધર્મને ઘીપાવ્યો છે. સીતા, દમયંતી, સુદરી અને સુલસા વગેરેના પવિત્ર નામ અદ્યાપિ ભારત ભૂમિ પર ગવાય છે. સતી રમણીઓના રસિક રાસ શ્રોતાનાં શ્રવણને અદ્યાપિ પવિત્ર કરે છે. અનેક અંથોમાં સતી ગૌરીઓના ગુણગીત ગાઈને પાપી મનુષ્યો પવિત્ર થાય છે. સતી ધર્મ બાહારનો વ્યાપાર નથી પણ અંતરની વસ્તુ છે. સતી ધર્મની જ્યોત્તી સ્ત્રી જીવનમાં પ્રગટ થવાથીજ એ જીવન કૃતાર્થ થાય છે. સતી સ્ત્રીનું જીવન માનવ જીવનમાં દેવશક્તિ રૂપ છે અથવા અલૌકિક છે. મનુષ્યનું મનુષ્યત્વ, ચતુરનું ચારિત્ર, વીરનું વીરત્વ અને પુરુષનું પુરુષત્વ એ રમણીના સતીત્વનો પ્રભાવ છે. જ્ઞાન, પુણ્ય, નીતિ અને સત્કર્મ સતીધર્મને આધીન છે. સતીધર્મના મહાન પ્રભાવથી સંયમ તપ અને વ્રત ઉદ્ધિત થાય છે. એ મહાન સતીધર્મનું ભારત વર્ષ ઉપર અખંડિત સામ્રાજ્ય પ્રવર્તે છે. સતી

૨૦૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આના સતીત્વ આગલ બીજી અદ્ભુત શક્તિ પરાસ્ત થઇ જાય છે. સતી શ્રાવિકાઓ સ્વર્ગમાંથી કે પાતાલમાંથી દેવશક્તિને આકર્ષી શકે છે. સંકષ્ટમાં પડેલી સતીઓની સહાય કરવાને ગમે તે અદ્વય શક્તિને પ્રગટ થવું પડે છે. આવો સતીધર્મ સર્વોત્તમ, સર્વમાન્ય અને સર્વપ્રિય છે.

સદ્ગુણી બાલાઓ, જે તમે સતીત્વને સ્વીકારી તમારા સ્ત્રી-પણાને દીપાવશો તો અધમ ગણાતો સ્ત્રીવેદ સર્વોત્તમ થઈ જશે. એ સતીધર્મમાં સર્વથી અગ્રગણ્ય એવો મહાન્ ગુણ પતિભક્તિ છે. તમારે તમારા પતિમાં સર્વદા પૂજ્ય દ્રષ્ટિ રાખવી જોઈએ. પૂર્વ કર્મના યોગે કદિ પતિ અજ્ઞાની, અધ, અપંગ, નિર્ધન, કે કૂર હોય તો પણ તેને ઇષ્ટ ગણી તેની સેવા કરવી. પતિ સેવા એ શ્રાવિકાના સતીધર્મનો અલંકાર છે. પતિ સેવાથી સદ્ગુણી શ્રાવિકા સ્વર્ગ સુખ સંપાદન કરી શકે છે. પતિસેવા કરનારીજ સ્ત્રી ખરેખરી ગૃહિણી છે અથવા ગૃહની રાણી છે. પતિને સંપત્તિમાં કે વિપત્તિમાં સહાય કરનારી સુંદરી ખરેખર સુંદરી છે. વ્યવહાર તથા ગૃહ-રાજ્યનો અધિપતિ પુરૂષ છે, પણ તેમાં તન મન ધનથી સહાય કરનાર સચિવપદની અધિકારિણી અંગનાજ છે. શુદ્ધ સતીવ્રતને અવલંબી વિપત્તિ ભરેલા જીવનના માર્ગમાં કઠોર પરીક્ષા આપી પ્રસાર થયેલી પ્રિય પત્ની ખરેખર પતિની પરમ ભક્તા થઈ ઉત્તમ સુખ મેળવે છે. તેવી સતી શ્રાવિકા ઉપર તેની સખીઓ, પાડોશીઓ અને સંબંધીઓ તેના સુખ દુઃખમાં ભાગ લઈ તેની ભિયંચત્ત તથા નિર્મલ મમતા પ્રકાશ કરે છે. તેવી સત્નારીનો પોતાના

ચિંતામણી.

૨૦૧

પતિ પર, અવિચલ સત્યતા ઊપર તથા સ્વધર્મ ઊપર અપૂર્વ પ્રેમ પ્રગટ થયા કરે છે. કદિ બુદ્ધિ મતી કે ધાર્મિક શ્રાવિકા દેખાતી હોય પણ જો તેણીની શુદ્ધ ભક્તિ પતિ ઉપર ન હોય તો તે અરેખરી બુદ્ધિમતી કે ધાર્મિક છે એમ ન સમજવું. પતિનું અપમાન કરનારી અને પતિને દુઃખ આપનારી અબલા નારણીની અધિકારી થાય છે. બીજને દુઃખ આપવું એ અહિંસા ધર્મની વિરુદ્ધ છે, તે પોતાનો સહચારી પતિ કે જે આચારદિનકરના જેન લગ્નના પવિત્ર વિધિથી સંબંધી થયેલ છે, જે તમારું સર્વદા પોષણ કરનાર છે, જે તમારા મનવાંછિત મનોરથ પૂરવા પ્રયત્ન કરે છે, અને તમારા શુદ્ધવાસનો સર્વદા સાથી છે, તેવા પતિનો તિરસ્કાર કરનારી, તેવા પતિની અવજા કરનારી, તેવા પતિને કલિ કંઠસથી કબ્જ આપનારી કામિની અધમાધમ છે, કુનારી છે, અસતી છે, અને પ્રત્યક્ષ પિશાચિણી છે.

શ્રાવિકાઓ, તમે તેવી અધમ નારીઓ થશો નહિ, તમારું પતિવ્રત રૂપ કદપ વૃક્ષને સુમાવશો નહી. એ મહાત્ દિવ્ય કદપ-વૃક્ષ તમારા સર્વ મનોરથ પૂરા કરશે, એ કદપવૃક્ષના પ્રભાવથી તમારો શુદ્ધવાસ સર્વોત્તમ ગણાશે. તમારો વ્યવહારમાર્ગ નીતિથી અલંકૃત થશે. તમારો મનોવૃત્તિ શુદ્ધવાસમાં પણ સમક્રિતને પ્રાપ્ત કરશે. તમારો શ્રાવિકા ધર્મ સર્વતઃ સુશોભિત થશે, એટલુંજ નહીં પણ તમારો સ્ત્રીધર્મ સર્વોત્કૃષ્ટ ગણાશે અને આ ભરતક્ષેત્રમાં તમારો માનવજન્મ કૃતાર્થ થશે. જો તમારે સદ્ગુણી શ્રાવિકા, પુત્ર હોય, જો તમારે મહાસતીની પવિત્ર કીર્તિના ભાજન થવું હોય, જો તમારા સદ્ગુણીની અપ જગતલા સતીધર્મ ઊપર પાડવી હોય,

૨૦૧

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ને તમારા ગૃહરાજ્યનો કીર્તિસ્તંભ આ ભારત ક્ષેત્રની વિશાળ
 ભૂમિ પર ઝોડવો હોય, ને તમારા પવિત્ર પ્રેમનું મહા બલ દુનિયા-
 ની સપાટી ઉપર ખીલાવવું હોય અને ને પતિવ્રતાતું યશોગાન
 ભારતમાં સર્વ ઠેઠાં કરાવવું હોય તો તમે તમારા પતિને અંતરંગ
 પ્રેમથી વધાવજો, તેના સુખ દુઃખમાં સમાન ભાગી થજો, તેના
 હિતમાં સર્વદા તત્પર રહેજો, તેની આજ્ઞા દાસીની જેમ ઉઠાવજો,
 તેની પવિત્ર સેવામાં તન મન ધન અર્પજો, તે ગુણી નહોય તે છતાં
 તેને ગુણી માનજો, કુરૂં પી હોય તે છતાં તેને સુરૂં પી ધારજો, તે ક
 ઠોર હોય તો પણ તેને કામલ ગણજો, તે દુર્ગુણી હોય તે છતાં તેને
 સદ્ગુણી માની લેજો અને તે કપટી કે દંભી હોય તે છતાં તેને
 શુદ્ધ હૃદયનો અને શાંત-સત્ત્વ ગુણી માનજો. સૌભાગ્યવતીએનો, આ
 તમારો સર્વોત્તમ ધર્મ મેં કહ્યો છે. આ ધર્મના પ્રભાવથી તમે આ
 આ લોક અને પરલોકના સુખ મેલવી શકશો. તમારા સામાયિકમાં,
 તમારા પ્રતિક્રમણમાં, તમારી ચૈત્યવંદનની ક્રિયામાં તમારી ગુરૂ
 ગુરૂણીજીની ભક્તિમાં અને તમારી સર્વ ધાર્મિક ક્રિયામાં તમે ત-
 મારા પવિત્ર ધર્મને ભુલિ જશો નહીં. પ્રત્યેક અવસરે તમારા સતી
 ધર્મનું સ્મરણ કરજો. કદિ મદન સ્વરૂપી ગુણવાન, વિદ્વાન, વક્તા,
 ધાર્મિક, અને રાજ્યમાન્ય અન્ય પુરૂષ જોવામાં આવે તથાપિ તમે
 તમારા અંચલ મનને ચલિત થવા દેશો નહીં તે જાપર મન સ-
 કલ્પથી પણ રાગદ્રષ્ટિ કરશો નહી. પુરૂષને જેવું સ્વદારસંતોષ વ્રત
 છે તેવું તમારે સ્વપતિસંતોષ વ્રત રાખવાનું છે. એ વ્રત તમને
 જાનતિને અને સદ્ગતિનો પવિત્ર માર્ગ બતાવશે. તમારી ભવકીર્તિ
 અને ધર્મકીર્તિ ભારતના વિશાળ ક્ષેત્રમાં ફેલાવશે અને છેવટે પૂર્વ
 સતીઓના પ્રતાપના પ્રભાવિક ફલ પ્રાપ્ત કરાવશે. અપૂર્ણ.

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૨૦૭

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

(પૂર્વ આંકના પૃષ્ઠ ૧૬૩ થી ચાલું.)

એક સમયે શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિનો ઊપાશ્રય પ્રતિક્રમણના પ્રતિ-
ધ્વનિથી શાંત થયા પછી નિત્યના નિયમ પ્રમાણે સર્વશિષ્યો એકત્ર
થઈ અભિનવ પ્રશ્ન કરવા ચિંતવવા લાગ્યા. ધણીવાર ચિંતવન કર્યા
પછી તેઓ એવા નિર્ણય ઊપર આવ્યા કે, આજે આપણે ગુરૂશ્રીને
ઘણાં મનન કરવા યોગ્ય વિશેષ પ્રશ્નો કરવા કે જથી આપણી પ-
વિત્ર ચારિત્રની વૃત્તિને વિશેષ લાભ થાય. તેઓમાંથી એક વિદ્વાન્
શિષ્ય બોલી ઊઠ્યો કે, આ સંસારમાં રાગ દશાનો મૂલ હેતુરૂપ
મોહ છે. મોહના પ્રભાવથી આ સંસારની ઘટમાલ વૃદ્ધિ પામતી
જાય છે. મોહ રૂપ મહાન્ રાજ્ય સર્વ સંસારી ઊપર એક છત્ર રાજ્ય
કરે છે, તેનું બલવાન સૈન્યરૂપ વિષય યૂથ સર્વની ઉપર સત્તા ચલાવે
છે. મોહ એક ધાર્મિકવૃત્તિના સર્વસ્વનો હુંટારો છે, રાગી પ્રાણીઓનો
મોટો સીકારી છે, એ ચલવૃત્તિવાલા પુરૂષોનો પ્રલય કરનારો છે, અ-
દૃઢ પુરૂષોના પ્રાણને દુઃખ આપનારો છે અને મિથ્યાત્વના મલિન
સંસ્કારને વધારનારો છે. કુબુદ્ધિ, કુચેષ્ટા, કુતર્ક અને કુભોધનું આ-
દિકારણ મોહ છે. એવા સર્વ ભક્ષી મોહનો જનક-પિતા કણ છે ?
એ વિટંબણા કરનારને કાણે પેદા કર્યો છે ? મદિરાતા જેવી નિપાદક
શક્તિ તેનામાં કાના વારસાથી આવી છે ? આ સર્વોત્તમ પ્રશ્નોનો
ઊત્તર જાણવાથી આપણને ઘણા લાભ થશે, માટે તે હિપે એક પ્રશ્ન
આપણે પુછવા યોગ્ય છે.

૨૦૮

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

બીજા એક ચતુર ચારિત્ર ધારી બોલી ઉઠ્યા. ધર્મ બધુઓ, એક વિચિત્ર પ્રશ્ન પુછતા મને ઈચ્છા થાય છે પણ તે સાંભળી આપસર્વે મા-૩ હાસ્ય કરશો નહીં. મારા આ પ્રશ્નના વિચારમાં એવો આશય રહેલો છે કે, આ જગતમાં પારકી વસ્તુ લઈ જનારા ચોર કહેવાય છે. તેઓ જગતની બાહ્ય વસ્તુઓના ચોર છે, પણ જેઓ આપણી અંતર્ગત તત્વ વસ્તુઓને ચોરી જનારા છે, તેના ચોર કાણ હશે ? તે શો-ધવાની આપણે જરૂર છે. જે ચારિત્ર ધારી મુનિ વા શુદ્ધસ્થ તે તત્વ વસ્તુના ચોરને પકડી વશ કરે તો તેઓના આત્મહિતમાં મહાન લાભ પ્રાપ્ત થાય, માટે આ ચોરને જાણવાનો એક બીજો પ્રશ્ન આપણે આજે અવશ્ય કરવો જોઈએ.

ત્રીજા એક સંવેગીરત્ન યુવાન શિષ્ય કે જે દીક્ષાપર્યાયે લધુ હતા, તેઓ સર્વની વચ્ચે ઉભા થઈ બોલ્યા કે, પૂજ્ય મહાનુભાવો, આપની સમક્ષ આ લધુ બાળક એક પ્રશ્ન પુછવાની રજા લેવા ઈચ્છા રાખે છે, તો તેમાં આપ સર્વે પૂજ્ય વર્ગ સંમતિ આપશો. આ સંસારને એક વહ્ની (વેલ) ની ઉપમાં આપવામાં આવે છે, એ સંસાર રૂપ વહ્નીનું સ્વરૂપ શું હશે ? જમ વહ્ની પ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામ્યા કરે છે, તેમ આ ભવ રૂપ વહ્ની હંમેસા વૃદ્ધિ પામ્યા કરે છે; તેનું કારણ શું ? એ સંસારવહ્ની કાતે કહેવાય ? એ જાણવા યોગ્ય હોવાથી-તે વિષે પ્રશ્ન કરવા આપ પૂજ્યવર્ગ મને સંમત થશો, તો હું આશા રાખું છું.

ચોરો કાઈ પ્રાઠ મુનિરત્ન મુનિમંડલ વચ્ચે બોલી ઉઠ્યા કે, મહાશયો, એક સર્વોપયોગી પ્રશ્ન કરવાની મારી અભિલાષા છે, તો

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૨૦૯

આપ સર્વ તેમાં સંમત થશો. જમ જ્યતમાં મહાહાનિ કરનાર શત્રુ ઊત્પન્ન થાય છે અને તે વૈરબુદ્ધિથી સામાને અનેક સંકષ્ટ આપે છે, તેવો કોઈ એક અંતરંગ શત્રુ હોવો જોઈએ કે જનાથી આત્મબલ અને મનોબલ ઉપર મોટી હાનિ થાય છે. તેવો વૈરી આપણે અવશ્ય કરીને જાણવો જોઈએ, જેથી આપણા ચારિત્રત્ત્વ નો દિવ્ય પ્રદાશ તેવા શત્રુથી ઝાંખો પડે નહીં. આપણે તે વિષે એક પ્રશ્ન કરીએ જમાં આપ સર્વે સંમત થશો.

આ પ્રમાણે ચાર પ્રશ્નો કરવાનો સર્વાનુમતે નિર્ણય કરી સર્વ શિષ્યો ગુરુ મહારાજ પાસે આવ્યા. વંદના કરી અંજલિ જોડી બોલ્યા. “મદિરેવ મોહજનકઃ કઃ” “મદિરાની જમ મોહનો ઊત્પન્ન કરનાર કોણ છે?”, આ પ્રશ્ન સાંભળતાંજ ચતુર શિશુમણિ સૂરિરાજે ઉત્તર આપ્યો—“સ્નેહઃ” “મોહનો ઊત્પન્ન કરનાર સ્નેહ છે.” તે સાંભળી પરમ સંતોષ પામી તેઓએ બીજા પ્રશ્ન કર્યો “કે ચ દસ્યવો” “ચોર કયા?” સૂરિશ્રી બોલ્યા “વિપયાઃ” “ખરેખરા ચોર વિષયો છે.” આ ઉત્તર સાંભળતાંજ ચિત્તમાં અમત્કાર પામી તેમણે ત્રીજા પ્રશ્ન કર્યો—“કા ભવવહ્ની” “આ સંસારની વેલ કઈ?” મહાત્મા મુનિરાજે ઉત્તર આપ્યો કે, “તૃષ્ણા” “આ સંસારની વેલ તૃષ્ણા છે.” તે સાંભળી શિષ્યો અમત્કાર સાથે આનંદ સુધામાં મગ્ન થઈ ગયા અને તત્કાલ ચોથો પ્રશ્ન કર્યો—“કો વૈરી” “વૈરી—શત્રુ કોણ?” જ્ઞાનસાગર સૂરિશ્રીએ ઉત્તર આપ્યો કે, “નન્વનુષોગઃ” “ઉદ્યોગ ન કરી તે ખરેખરા શત્રુ છે.”

સૂરિ મહારાજ પોતે આપેલા ચાર પ્રશ્નોના પ્રત્યુત્તરવિષે વિચેચન

૨૧૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરતાં જણાવ્યું કે, વત્સો, આજે તમે મને સર્વોત્તમ પ્રશ્નો પુછેલા છે, તે પ્રત્યેક પ્રશ્ન ઘણાં મનન કરવા યોગ્ય છે—પ્રથમના પ્રશ્નના ઉત્તરમાં જણાવ્યું કે, “મદિરાની જેમ મોહને ઊત્પન્ન કરનાર સ્નેહ છે.” આ વિષે તમે અંતઃકરણથી વિચાર કરજો. આ સંસારમાં જ્યારે પ્રાણીઓ પરસ્પર સ્નેહ પાશમાં સપડાય છે. ત્યારે તેઓ અંધ થઈ જાય છે. સ્નેહજનિત અંધપણું પ્રાણીઓને પોતાના ખરા કર્તવ્યથી વિમુખ કરી દે છે. સ્નેહનો અર્થ રાગ થાય છે, અને રાગ એ ચર્મ ચક્ષુ ને આવૃત કરી ગુણ દોષને જોવા દેતો નથી. રાગી મનુષ્ય ગમે તેવું અકાર્ય હોય તોપણ તે કરવાને જરાપણ અચકાતો નથી. એવા અનેક દોષનું મૂળ કારણ રાગ—સ્નેહ છે અને તેવા રાગને દૂર કરવાથી શ્રી જિન જગવંત વીતરાગ કહેવાય છે. આવો સ્નેહ—રાગ મોહને ઊત્પન્ન કરે છે, જે મોહ મદિરાના કેકની જેમ અનેક વિપરીત ક્રિયાઓ કરાવી, કુકર્મને બંધાવી પ્રાણીને અધોગતિએ પોહોચાડે છે. તેથી સર્વ મનુષ્યોએ કાઈ પણ પદાર્થ ઉપર સ્નેહ—રાગ કરવો નહીં તેમાં ખાસ કરીને મુનિઓએ તો તેનો સર્વથા ત્યાગ કરવો.

બીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “ખરેખરા ચોર તો વિષયો છે.” તે વિષે તમે ખરેખરા બુદ્ધિબલથી વિચારજો. જગતમાં બાહ્ય વસ્તુના ચોર જે હાનિ કરે છે તે માત્ર પુદ્ગલિક વસ્તુની હાનિ કરે છે, પણ વિષયરૂપી દુષ્ટ ચોરો આત્મિક વસ્તુને ચોરી લે છે અને તેથી જ મનુષ્યને આ લોક અને પરલોક બંનેમાં હાનિ પોહોચાડે છે. પાંચકોપદોના વિષયો તે તે ઇન્દ્રિયોમાં પ્રાણીઓને આસક્ત કરી અનેક અકાર્ય કરાવે છે અને કર્મના મહાજલમાં ફસાવી પતિત કરે છે. વિષયરૂપી ચોરો જ્યારે ઇન્દ્રિયો દ્વારા પ્રાણીઓની અમુલ્ય

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૨૧૧

આત્મિક વસ્તુ હરી લે છે ત્યારે તે પ્રાણી આત્મિક વસ્તુનો દારિદ્રી હોઈ શૂન્ય જેવો થઈ વિષય સેવનમાંજ પોતાનો માનવ ભવ ગુમાવી દે છે, તેથી “ ખરેખરા ચોર વિષયો છે ” એમ ચર્ચ સમજી તેવા તે ચોરોથી પ્રત્યેક મનુષ્યે આત્મરક્ષા કરવી યોગ્ય છે.

ત્રીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “ આ સંસારની પરંપરા રૂપ વેલ તૃણા છે. ” તે વિષે તમારે સ્વાનુભવથી વિચારવાનું છે. પ્રાણી માત્રને તૃણાથીજ આ સંસારની પરંપરા ચાલે છે. વેલ જેમ હંમેસા વધતી જાય છે તેમ તૃણા વધતી જાય છે. જેમ જેમ તૃણા વધે તેમ તેમ સંસાર પણ વધતો જાય છે. પ્રાણીને જ જે પદાર્થની વિષયની કે કોઈ સાંસારિક વસ્તુની જ્યાં સુધી તૃણા મટે નહીં ત્યાં સુધી સંસારની સંતતિ-પરંપરા પણ મટતી નથી. તૃણારૂપ સરિતાના પ્રોઠ પ્રવાહમાં તણાયેલા પ્રાણીઓ વારંવાર ભવસાગર માંજ ભટક્યા કરે છે. તૃણા રૂપ એક કૃષ્ણ સર્પ છે તેમાં ગાડી વિદ્યારૂપ જ્ઞાનદ્રષ્ટિ છે. જે જ્ઞાનદ્રષ્ટિ ન હોય તો તૃણારૂપ કૃષ્ણ સર્પ પ્રાણીઓને પોતાના ઝરથી વ્યાપ્ત કરી મોહ પમાડી દે છે. તૃણાને કૃષ્ણ સર્પની ઉપમાં આપનાથી ખરેખર તૃણાનું સ્વરૂપ જાણવામાં આવે માટે તૃણા એજ ભવવહ્ની છે. તેવી વિષમય વેલ માંથી સર્વ પ્રાણીઓએ દૂર રહેવું, એજ પરમાર્થ છે.

ચોથા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “ ખરેખરો વૈરાગ્યનુદોગ છે ” તે વિષે પણ તમારે અંતઃકરણથી ધ્યાન આપવાનું છે. અનુદોગનો અર્થ પ્રમાદ અથવા આલસ્ય થાય છે. સર્વ મનપ્રાણ અને ગૃહસ્થોએ સર્વદા પ્રમાદનો ત્યાગ કરવો યોગ્ય છે. પ્રમાદ રૂપ મહાશત્રુ જે શરીરમાં રહ્યો હોય તો તેથી અપાર હાનિ થયા કરે

૨૧૨

આત્માનંદ પ્રકાશ,

છે. વ્યવહારદ્રષ્ટિએ જોતાં પણ ઉદ્યોગવગરના પ્રાણીઓ ધણાં કષ્ટો ભોગવે છે. ઉદ્યોગ વિના દારિદ્ર આવી પડે છે એટલે ગૃહાવાસમાં ક્ષણે ક્ષણે આજીવિકા સંબંધી ઉપાધિઓ ઉત્પન્ન થાય છે. ગૃહસ્થને જ્યાં સુધી આજીવિકાની ઉપાધિ હોય ત્યાંસુધી સુખ સમાધિર્થ, ધર્મસાધન થઈ શકતું નથી. તેથી અનુદ્યોગ અથવા પ્રમાદ એ ખરેખરે અંતરંગ શત્રુ છે. માટે તેવો શત્રુ જમ ઉત્પન્ન ન થાય તેવી રીતે હંમેશા પ્રવર્તન કરવું.

સૂરિશ્રીનું આવું સદ્બોધક વિવેચન સાંભળી અત્યંત પ્રસન્ન થયેલા શિષ્યોએ નીચેના પ્રશ્નોત્તર રૂપે તે સંપૂર્ણ ગાથા પોતાના મનોમંદિરમાં સત્વર સ્થાપિત કરી.

મદિરેવ મોહજનકઃ કઃ સ્નેહઃ કે ચ દસ્યવો વિષયાઃ ।

કા ભવવહ્ની તૃષ્ણા કો વૈરી નન્વનુદ્યોગઃ ॥ ૭ ॥

શિષ્યો—મદિરાની જમ મોહનો ઉત્પન્ન કરનાર કોણ ?

ગુરુ—સ્નેહ.

શિષ્યો—ચાર કયા ?

ગુરુ—વિષયો.

શિષ્યો—આ સંસારરૂપ વેલ કઈ ?

ગુરુ—તૃષ્ણા.

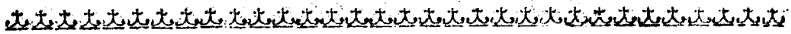
શિષ્યો—શત્રુ કોણ ?

ગુરુ—ઉદ્યોગ ન કરવો તે (પ્રમાદ)

અપૂર્ણ.

पृत्तांत सं० ५६.

493

पृथ्वी सं. ७.

બનારસ જૈન પાઠશાલા.

ભારતવર્ષની શારદાના નિવાસસ્થાનરૂપ બનારસ ક્ષેત્રની પવિત્ર ભૂમિપર જૈનવાણીના વિજયનાદ વૃદ્ધિપામતા જય છે. મુનિવર્ષ શ્રી ધર્મવિજયજીએ તે પવિત્ર ક્ષેત્રમાં આર્હત ધર્મનો વિજયધ્વજ ફરકાવ્યો છે. ગંગાનદીના પવિત્ર તીર ઉપર જૈન ધર્મની જય ઘોષણા પ્રવર્તી છે. ચૈત્ર માસમાં તે વિષેના અતિ આનંદ જનક સમાચાર મળ્યા છે. શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના નિર્વાણ પછી કાલચક્રના પ્રભાવે ઘણા વર્ષથી તે મહાક્ષેત્ર મિથ્યાત્વીઓની તીર્થ ભૂમિ રૂપે થઈ પડ્યું છે. આવું ઇત્તમક્ષેત્ર વિદ્વાન્ મુનિઓના વિહાર વિના જ કુક્ષેત્ર થઈ પડેલ તેને સાંપ્રતકાલે મુનિ ધર્મવિજયજીએ સુક્ષેત્ર કરવા માંડ્યું છે. ત્યાંના સમર્થ પંડિતોના સમાજમાં એ યુવાન મુનિએ જૈન ધર્મની પવિત્ર છાપ પાડી છે. તે મુનિવર્ચના ઊપદેશથી ત્યાંના દશ પુરૂષોએ સ્થૂલ જીવહિંસાનો યાવજજીવિત ત્યાગ કર્યો છે. કટલાએક માંસાહારી પુરૂષોએ સર્વથા માંસનો પરિહાર કર્યો છે. આથી પણ વિશેષ ચમત્કાર ઊપજે તેવા એક ખખર મળ્યા છે કે, કોઈ એક યુસ્તવેદ ધર્મી કે જે ત્યાં રહી હંમેશા હોમમાં જીવોનું બલિદાન આપતો હતો, તેણે મુનિ ધર્મવિજયજીના પ્રતિજ્ઞાથી તે જીવહિંસા કરવી છોડી દીધી છે. આથી કાશીક્ષેત્રમાં અહિંસા ધર્મનો મહાન્ ઇત્કર્ષ જણાયો છે. વળી કોઈ એક પટેલ કાશીદેવમાં દેહ ત્યાગ કરવાને આવેલ તેણે આપણા મુનિરાજના પ્રતિજ્ઞાધથી દીક્ષા લેવાની ઇચ્છા બતાવી છે. આ પ્રમાણે ભારતના સનાતન

૨૨૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાટીદારોની મનોવૃત્તિ આર્દ્ર થઈ ગઈ અને ત્યારપછી તેઓએ આચાર્યજીની પાસે ક્ષેત્રમાં અગ્નિદાહન કરવાની યાચા લીધી હતી. આ કરુણામય કાર્યથી આચાર્યજીને પૂર્ણ ધન્યવાદ મળ્યો હતો.

ત્યાંથી વિહાર કરી તેઓ દહેવાણ નામના ગામ તરફ પધાર્યા હતા. ત્યાંના ઠાકોર સાહેબ મેરામણસિંહજી શ્રીફલ સ્વર્થ આ મહા મુનિના દર્શન કરવાને જાને પધાર્યા હતા. આચાર્યજીએ પોતાની મધુર વાણીથી જીવદયા વિષે મહારાજને પ્રતિબોધ આપ્યો જે સાક્ષીની તે રાજ દુહ્યમાં પ્રસન્ન થયા અને તત્કાળ પોતાના રાજ્યમાં એવી આજ્ઞા કરી કે, ચૈત્ર, શ્રાવણ અને ભાદરવા માસમાં કોઈએ કોઈપણ હિંસા કરવી નહીં. જે હિંસા કરશે તેને પાંચ ફટકા મારી પાંચ રૂપીઆનો દંડ કરવામાં આવશે. આવું આજ્ઞાપત્ર તેના રાજ્યની હદમાં સર્વત્ર પ્રસાર કરવામાં આવ્યું છે. જે સાથે આચાર્યજીની ધર્મ કીર્તિ પણ તે પ્રદેશમાં વિશેષ પ્રસાર થઈ છે. આ શિવાય તે દેશના કેટલાએક ગામમાં આચાર્યજીના જાતમ પ્રતિબોધથી ક્ષેત્ર દાહની મલિન કીંચાઓ ખંધ કરવામાં આવી છે. વળી તે સાથે એ મહાત્માએ શ્રાવકોને પોતાના પવિત્ર સંસ્કાર પ્રાપ્ત થાય, એવા હેતુથી જૈન વિધિ પ્રમાણે લગ્ન કરાવવાના પવિત્ર પ્રત્યાખ્યાન કરાવ્યા છે.

વિદ્વાન્ મુનિઓના વિહારથી કેટલા લાભ થાય છે, એ વાત આચાર્યજીએ પોતાના વિહારથી આપણને સિદ્ધ કરાવી આપી છે. આપણે બીજા પણ મુનિ મહારાજો પોતાના વિહારથી ભારતમાં અનેક ક્ષેત્રોને સુધારે છે અને તે ક્ષેત્રોમાં સનાતન દયા ધર્મની બીજાણી તેના સ્વાદુફલ જૈન પ્રજાને પ્રાપ્ત કરાવે છે. તેના વિહારશીલ વિદ્વાન્ મુનિ વરોને સહસ્રવાર ધન્ય છે.